

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 655/2019
21.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Кристијан Јожеф, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Додиг, адвокат из ..., ради иселења и предаје поседа по тужби и ради утврђења ништавости уговора по противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2983/18 од 23.08.2018. године, исправљене решењем истог суда од 27.11.2018. године, у седници одржаној 21.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2983/18 од 23.08.2018. године, исправљене решењем истог суда од 27.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2983/18 од 23.08.2018. године, исправљене решењем истог суда од 27.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 652/2017 од 03.04.2018. године, ставом првим и другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да се са свим лицима и стварима свог породичног домаћинства исели из тужиоцеве некретнине, уписане у лн.бр. .. КО ..., на парцели број .., зграда број 1 саграђена на земљишту под зградом – објектом површине 48 м² и зграда број 2 саграђена на земљишту под зградом – објектом површине 16 м² и да описану некретнину слободну од лица и ствари преда у посед тужиоцу, као и да му надокнади трошкове парничног поступка од 252.800,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев у делу којим је тужилац тражио исплату законске затезне камате на износ трошкова поступка почев од 03.04.2018. године па до дана извршности. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев туженог којим је тражио да се утврди да је уговор о продаји предметне непокретности уписане у лн.бр. .. КО ..., саграђене на кат.парц. бр. .., изграђено грађевинско земљиште у ..., ул. ... бр. ..., закључен између парничних странака туженог АА као купца и тужиоца ББ као продавца, оверен у Основном суду у Новом Саду под ОвЗ ../14 од 04.02.2014. године апсолутно ништав правни посао противан члану 103. ЗОО у вези чланова 12, 61. став 1. и 2, 62, 63, 64. и

65. ЗОО, те којим је тражено да се наложи РГЗ Београд, СКН Темерин да, на основу ове правноснажне судске одлуке којом се наведени купопродајни уговор као оглашава апсолутно ништав правни посао противан члану 103. ЗОО у вези чланова 12, 61. став 1. и 2, 62, 63, 64. и 65. ЗОО, спроведе промену у листу непокретности број .. КО ... и врати у пређашње стање какво је било пре закључења наведеног уговора, као и да му тужени надокнади трошкове парничног поступка сходно достављеном трошковнику. Ставом петим изреке одлучено је да се тужени ББ ослобађа плаћања судских такси у овом поступку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2983/18 од 23.08.2018. године, исправљене решењем истог суда од 27.11.2018. године, ставом првим изреке жалба и допуна жалбе туженог-противтужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена у побијаном усвајајућем и одбијајућем делу (ставови први, други и четврти изреке). Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог противтужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда тужени ББ је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије туженог не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, па имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради иселења и предаје поседа по тужби и ради утврђења ништавости уговора по противтужби, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд даље налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службеном гласнику РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради иселења и предаје поседа поднета је 21.08.2015. године, а вредност предмета спора у тужби означена је у износу од 50.000,00 динара, док је тужени у својству тужиоца тужбу (противтужбу) поднео 15.12.2015. године ради утврђења ништавости уговора а вредност предмета спора означена је у износу од 2.000.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем

курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић